

Олешки – хроніки біди

Місто, що чекає на волю

Історична довідка

Олешки — це унікальна природа та глибока історія української землі.

З X по XIII століття місто служило опорним пунктом Київської Русі в нижній течії Дніпра — там проходило безліч корабельних сполучень. Справжній форпост півдня!

Перша письмова згадка про цю місцевість датується 1084 роком в Іпатіївському літописі, коли князь Давид Ігорович прибув до давньоруського торговельного та портового міста Олешшя.

У XIV столітті (1330–1340-ві роки) тут існувала генуезька торговельна факторія.

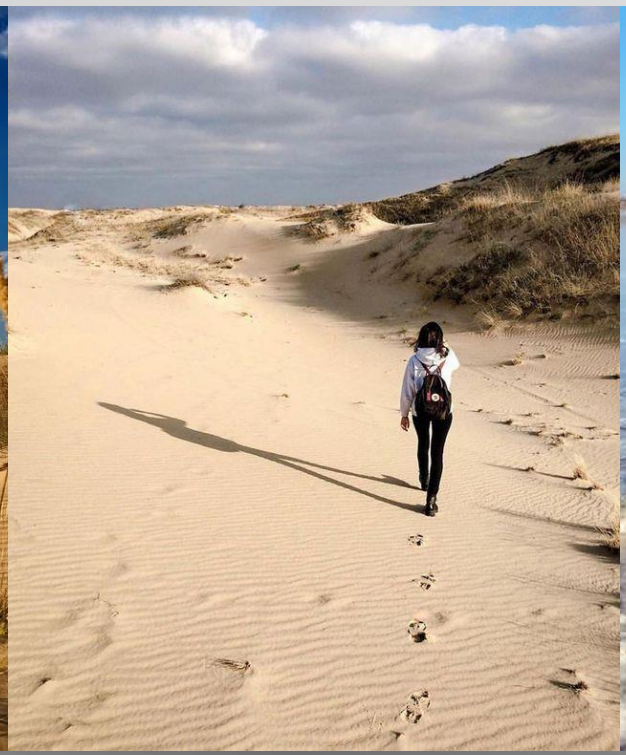

У 1711 році на території міста була заснована Олешківська Січ. Саме з нею пов’язані імена Івана Мазепи та Костя Гордієнка.

Поблизу міста розташовані легендарні Олешківські піски — друга за розмірами пустеля Європи.

Це унікальний природний об’єкт, що поєднує піщані дюни, ліси та безліч водойм.

Гігантські бархани, «прісне море» під піском, рідкісна флора та фауна — це справжня перлина півдня Придніпров’я.

Через Олешки проходить траса міжнародного значення (М14). Вона бере початок у Херсоні й прямує аж до грузинського міста Поті.

У 1802 році поселення стало повітовим містом, а у 1854 році офіційно отримало статус міста. Після радянської назви Цюрупинськ у 2016 році місту повернули історичну назву — Олешки.

Олешки — справжній історичний та природний феномен України.

Ми віримо, що завдяки силам нашої армії зовсім скоро місто знову стане вільним.

Хроніка окупації 2022р

Російська окупація міста Олешки розпочалася в перші дні повномасштабного вторгнення рф — 24 лютого 2022 року.

Місто, розташоване лише за 9 кілометрів від Херсона та безпосередньо біля стратегічного Антонівського мосту, опинилося в епіцентрі запеклих боїв за переправу через Дніпро, після чого потрапило під контроль окупаційних військ.

Основних події окупації міста за 2022 рік

24 лютого: близько 9:00 російські військові колони з боку Криму через Скадовськ та Голу Пристань підійшли до Олешок.

Більшість техніки рухалася транзитом до Антонівського мосту — стратегічної артерії через Дніпро для прориву на правобережжя та далі на південь України. Вже після обіду місто було заблоковане ворогами.

Березень: Попри окупацію, в Олешках деякий час зберігалася адміністративна автономія — законна влада підтримувала життєдіяльність міста. Містяни виходили на мирні мітинги та координували розподіл їжі й ліків.

Звільнення Херсона та перетворення Олешок на лінію фронту

11 листопада: Збройні Сили України звільнили правобережну Херсонщину та сам Херсон.

Нова реальність: Оскільки Олешки розташовані на лівому березі Дніпра, після відступу російських військ з Херсона місто автоматично перетворилося на передову лінію фронту.

Російські військові облаштували вогневі позиції безпосередньо в житлових кварталах Олешок, використовуючи цивільних як живий щит, що спричинило регулярні обстріли та масштабні руйнування інфраструктури.

Окупація, що розпочалася у 2022 році, з часом переросла у важку гуманітарну кризу.

6 червня 2023 року (Підрив Каховської ГЕС)

Наслідки підриву Каховської ГЕС: Розташовані на низькому лівому березі Дніпра Олешки опинилися під водою майже повністю.

Російські окупаційні війська заблокували евакуацію цивільних, мародерствували та приховували реальну кількість жертв серед місцевого населення.

Вони затопили та завдали нищівного удару по культурній спадщині — садибі-музею наївної художниці Поліни Райко. Будинок тривалий час перебував під водою, внаслідок чого більша частина її дивовижних розписів була безповоротно втрачена.

Олешки зазнали чергової трагедії, подібно до того, як колись у 1734 році припинила своє існування Олешківська Січ.

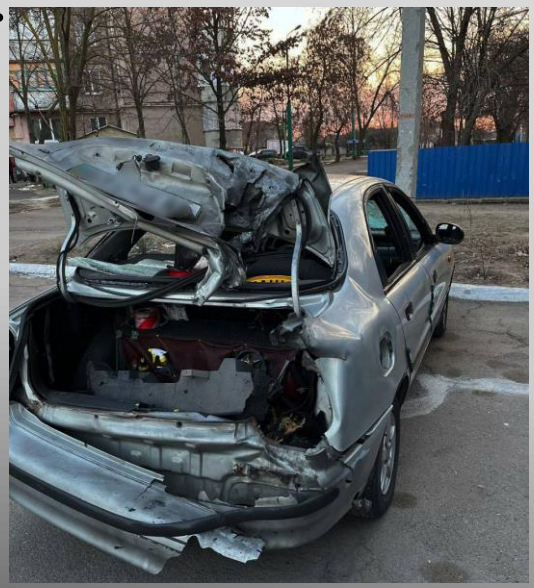

Тотальна гуманітарна блокада (2025-2026 роки): Починаючи з кінця 2025 року, постачання продуктів у місто різко погіршилося, а з травня 2026 року припинилося зовсім. Олешки залишилися без світла, води та газу. Доведені до відчаю люди були змушені варити бур'яни, збирати залишки їжі у згорілих будинках та ловити голубів, щоб вижити.

Терор дронами та мінування:
Місто перетворилося на пастку. Окупанти замінували дороги й поля навколо міста, а цивільні стали об'єктами «полювання» російських FPV-дронів — містянам забороняли вільно пересуватися вулицями.

Спроби самостійного прориву блокади на початку жовтня 2026 року призвели до нових жертв. Єдиною допомогою довгий час залишалися продукти та ліки, які українські військові скидали цивільним з дронів.

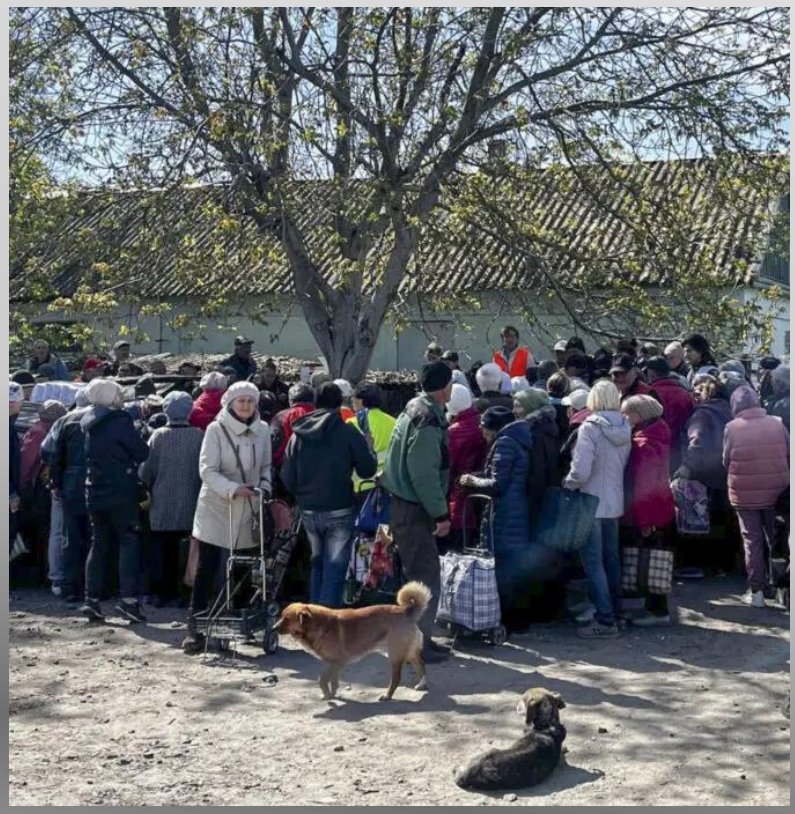

Доля Олешків — це доля України. Це те, що нелюди з рф хотіли б зробити з усіма нами, якби змогли. Це демонстрація їхньої лицемірної байдужості, бо життя українців ніколи не було цінністю для «визволителів».

«Хроніки біди» Олешок — це не просто хроніка одного міста, це вирок окупаційній системі, яка свідомо використовувала голод, воду та дрони як зброю проти цивільних.

Подвіг виживання олешківців назавжди увійде в історію як приклад надлюдської стійкості, де єдиною ниточкою до життя часто ставав український дрон із хлібом та ліками.

Режим тиші та спроба деблокади

20 жовтня 2026 року віцепрезидентка Європейського парламенту Піна Пічерно оголосила голодування через складну ситуацію в окупованих рф українських Олешках (24 жовтня голодування було припинено через інформацію про «режим тиші»).

До вирішення ситуації долучилися міжнародні лідери, зокрема перша леді США Меланія Трамп. В результаті переговорів Генштаби ЗСУ та ЗСРФ узгодили тимчасове локальне припинення вогню в районі Олешок для проведення гуманітарної місії та розмінування шляхів.

З 27 жовтня до 20:59 1 листопада 2026 року в районі Олешок було оголошено локальне перемир’я («режим тиші»). Це дозволило вивезти близько дев’ятисот людей (із них майже 50 дітей), які залишалися заблокованими в місті.

Це був надважкий етап — порятунок тих, хто витримав це пекло. Головним завданням було вивезти кожну дитину, кожну літню людину, кожного заблокованого мешканця Олешок та надати їм необхідну медичну і психологічну допомогу.

Президент України Володимир Зеленський офіційно подякував першій леді США Меланії Трамп за її посередництво та координацію тимчасового гуманітарного перемир’я у місті Олешки.

Президент висловив сподівання, що за сприяння американської сторони та особисто Меланії Трамп таку практику вдасться масштабувати для досягнення інших точкових перемир'їв на фронті задля порятунку людей.

Сама Меланія Трамп, коментуючи підсумки операції, назвала її «надією на сталий мир», яка довела здатність людства ставити гуманність вище за війну.

Водночас українські військові кажуть про ознаки підготовки до боїв. За їхніми спостереженнями, дорогами безперервно рухаються російські вантажівки «КамАЗ» із бойовими групами, а промислову зону Каховки обладнують протидроновими сітками.

У лісі поблизу Раденська росіяни накопичують реактивні системи залпового вогню «Град», вирубують дерева й зміцнюють укриття. Схоже переміщення військових вантажівок фіксують і в районі Голої Пристані.

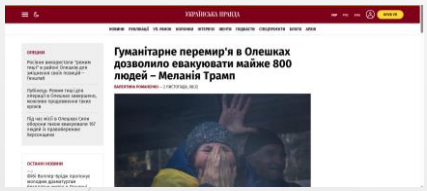
Крім того, підрозділи безпілотників наближають до Дніпра. «Вони готують щось погане», — каже один з українських військовослужбовців, описуючи дії російських сил. Яка підступна, гнила, людожерна тактика! Нічого святого!

Світ має пам’ятати кожен день цієї блокади. Світ має знати імена тих, хто віддавав накази морити людей голодом. Олешки будуть вільними, а кожен воєнний злочинець — покараним.

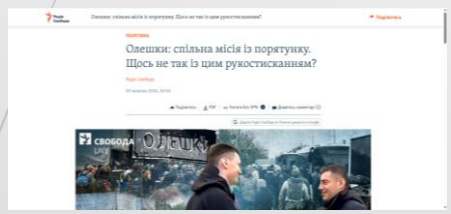
Україна повернеться туди, де на неї так мужньо чекали.

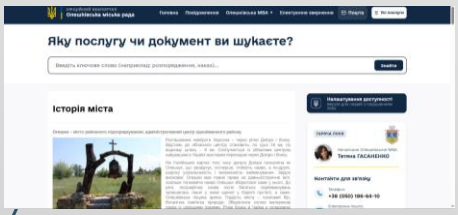
Основні джерела інформації

https://www.pravda.com.ua/news/2026/11/02/8060804/

https://www.radiosvoboda.org/

https://oleshki-rada.gov.ua/history.html

НУ "ЗАПОРІЗЬКА ПОЛІТЕХНІКА"
НБ